

DE INUTILITATE NASCONDIMENTI
BARATTOLORUM NUTELLAE
AB ILLUSIBUS MAMMIBUS

Nutella omnia divisa est in partes tres:

Unum: Nutella in micragnosa vaschetta plasticae: minima est, poca roba, tibi facit venire vogliam, sed non te la togliet...

Duum: Nutella in vitreis bicchieribus custodita. Dicitur soddisfatione media, bastare potest, a minus quod assatanati fuisse...

Treum: Nutella sita in magno barattolo (magno barattolo sì, sed melium est si lascio barattolum e magno Nutellam in barattolo sita)...

Nutella placet omnibus pueris atque puellis sed, si troppa Nutella fagocitare, cicciones divenire, cutaneis eructionibus sottostare (brufolos, peticellos, bubbones multiplos rapidissime apparire) atque, ipso facto, diarream cacarellamque subitaneam venire. Propterea quod

familiares, et mamma in particolare, semper Nutella nascondit, in impensabilis locis, anfrattis, secretibus pensilibus cucinae, ut eviteant filiis sbafare, come soliti sunt. Sed domanda spontanea nascet: si mamma contraria est filialis sbafationibus, perché Nutella comprat et postea nascondit? Multo ma multo intelligente fuisse non comprare manco per nihil... sed forse, sotto sotto, mammae quoque Nutella sbafant!

Nascondimentum Nutellae altrum non est quae vendetta transversalis materna propterea quod ea stessima victima fuit, sua volta, matris suae.

«Sic ieri mamma tua Nutella nascondit, sic, in data odierna, tu occultis filiis tuis».

In conclusione, historica et temutissima Nemesi Ferreriana abbattevit ab patris in filio in saecula saeculorum.

Sed demonstratum est nascondimentum Nutellae inutilissimum esse: omnes cognoscunt ingenium puerorum si in ballo Nutella est: vista felinos simillante habent ut scrutant in tenebris credentiarum; manes prensiles Homo Aracnis (Uomo Ragno) modo ut arrampiceant super scaffalos sgabuzzinarum; olfactum caninum – canibus superior – per Nutellam scovare inter mucchios anonimarum marmellatarum fructarum, insipidii yoghurtorum, tristissimii bifidus regularis, irregularis, atque deponentis.

Mammae! Memento semper: filius, inevitabile, Nutella scovat! Ad centum per centum! Quanno te sbaglis!

Sed non semper magnat.

Ipotesis unum: fruxtratione maxima filii si habet quando filius ipse barattolum trovat sed hoc barattolus novus, intonsus, atque sigillatus est!

Propterea quod si filius aperit et intaccat barattolum intonsum, sputtanatus fuisse ab mamma! (Eh! Erat novus...)

Hoc res demonstrat omnibus mammis nascondimentos novorum barattolorum Nutellae fatica sprecata esse.

Ipotesis duum: non fruxtratione maxima, sed notevolis giramentum testicolorum¹ si habet quando filius ritrovat barattolum sed hoc barattolum... quasi vacuum est! Giusto minima cum Nutella, miserrimum fondinum simbolicum!

Et etiam in ista secunda ipotesis, filius nullam partem manducare potest. Infacti, in eventualitate filius ultimum fondinum Nutellae spazzolavit atque strafogavit, problemam barattoli vuoti si creavit: propterea quod barattolum vacuum buttatum in monnezza fuisse ab mamma, non conservatum: inde, si mamma conservatura barattolum esse, semper minimum fondinum Nutellae rimanendum est.

Et hoc res (Aridanghetis!) demonstrat omnibus mammis nascondimentos quasi vacuorum barattolorum Nutellae ulteriore fatica sprecata al quadratum esse.

Unica possibilitas felicitatis supremae filii (Alèumm

1. *Testicolorum*, da *testicolus*, ovvero «piccolo teste»; «piccolo testimone», «che assiste all'atto sessuale, senza prendervi parte». (In una parola: un coglione.)

Oh Ohum!) est rinvenire barattolum medio vacuum/
medio plenum, via di mezzum: in hoc modo dues o tres
cucchiaiculi Nutellae videantur sbafandi sunt.

Sed, post sbafationem, ad evitandum sgamati esse ab
mamma, alcunes res memorandae sunt:

A: smucinatio atque mischiatio Nutellae rimastae ut si
fingeat nemo toccavit nemo magnavit.

B: primariae importantiae res, cucchiaiculum lavare
atque asciugare inde in cassetto riporre ne tracciam
ullam lasciare: delittum perfectum compiuto est.

Haec tertia ipotesis unica ragione est pro fatica mam-
marum, sed ulteriores domandae spontaneae nascunt.

Mammae! (Vocativo stentoreus, infra incazzatum et
interrogativus...)

Mammae! Ne valet la penam? Hoc casinus toto per
tres cucchiaiculos fetientos Nutellae?

Sed qui ve lo facit fare?

Et postea, postea, non vi lamentatis si filii, provati asti-
nentiarum Nutellarum, drogaturi sunt! Cannones, spi-
nellos atque acidos si fannunt! Marijohannes, LSDeum,
aut Fenicius Fumus (fumo Libanese).

Ullae lacrimae coccodrillorum accettatae fuerint: et
non dicite nos avvertendi non fuissimus.

Salutis baciisque
Caius Julius Ferrerus